

[Svend E. Johansen.]

ringe en Opgave, de danske Fagorganisationer efterhaanden har faaet, kun at danne Basis for at kunne føde et større eller mindre Antal Fagforeningsfunktionærer og saa i øvrigt være det efterhaanden nødvendige Springbræt her i Landet til politiske Stilling og politisk Indflydelse.

Jeg vil derefter gerne have Lov til at knytte et Par enkelte Bemærkninger til den Oplevelse, Rigsdagen fik ved første Behandling i Formiddags, da man saa Statsministeren i Rollen som Samfundsbevarer. Det har jo sikkert vakt Tryghed rundt omkring i Landet, og det er meget muligt, at Statsministeren virkelig har faaet noget at bevare i dette Samfund, men jeg tvivler meget stærkt paa, at Arbejderklassen som Helhed er saa interesseret i Samfundsbevarelsen, og i hvert Fald tror jeg trygt at kunne regne med, at de arbejdsløse — og dem er der efterhaanden en Del af — ikke er særlig stærkt interesserede i det Samfund, der byder dem saa slette Vilkaar, som Tilfældet er. Jeg tror, at en Vurdering af Statsministerens Stilling, selv med den skarpe Stilling, han indtog med Hensyn til Bevarelsen af Samfundsgoderne, maa vise, at til Trods for, at Statsministeren har den største politiske Indflydelse i dette Land, at hans Regering har Flertallet i begge Rigsdagens Ting, at han staar som Udtryk for Magt og for at kunne gennemføre Reformen, staar han i dansk Politik i Dag som en politisk Fallent, og det er det foreliggende Lovforslag og mange andre, der er behandlet her i Rigsdagen, reelt et Bevis for.

Der har været Angreb paa Statsministeren ved mangfoldige Lejligheder. Jeg skal ikke deltage i disse Angreb, for efterhaanden som jeg har lært Statsministeren og hans Arbejde herinde at kende, synes jeg i Virkeligheden kun, der er en eneste Følelse, der kan beherske hans Modstandere og de Mennesker, der ikke deler hans Syn paa det politiske Arbejde, han udfører, og det er Medynk med den Mand, der havde Muligheden for gennem sin Magtstilling, gennem sin Indflydelse, gennem Flertallet i de to Ting navnlig, at skabe reelle gode og retfærdige Samfundsvilkaar for de Smaakaarsfolk, der har baaret ham frem — Medynk med denne Mands absolutte Evneløshed paa dette Omraade.

Statsministeren (Stauning): Jeg kan deltage i den Beklagelse, der har lydt over, at det ikke er lykkedes at samle Folketinget eller i hvert Fald flere Partier om det foreliggende Lovforslag, og jeg maa altsaa af finde mig med den Skæbne — som det er blevet sagt af en af de ærede Ordførere — sammen med mine Meningsfæller at tage Ansvar for den Løsning, der er foreslaaet, idet jeg altsaa i dette Øjeblik endnu haaber, det skulde være muligt at afværge Konflikten Udbrud. Og hvis det lykkes, tager jeg for min Del gerne Ansvar for, at det sker paa den Maade, Regeringen har foreslaaet. Jeg maa altsaa henstille, at man forkaster de stillede Ændringsforslag, som baade principielt og hvad Indholdet angaar, maa anses for uantagelige — dette gælder ikke mindst i hvert Fald den Formulering, som Venstres og de Konservatives Forslag har med Hensyn til Voldgiftsrettens Sammensætning, om hvilken jeg jo har faaet den Besked, at det Punkt kunde der overhovedet ikke tales om.

Det forekommer mig, at den Fremgangsmaade, som Venstre og det konservative Parti anvender, er en Tilsidesættelse af eller en Udfordring — eller hvad man nu vil kalde det — til Forligsinstitutionen, som har tilvejebragt et solidt og forsvarligt Mæglingforslag, og en Udfordring til Arbejderne, som ved Afstemningen om dette Forslag har vist mere Samfundssind end dem, der forkastede det.

Det ærede Medlem Hr. Gregersen mener, at Rigsdagen ikke er egnet til at fastsætte Lønninger, og det har det ærede Medlem sagt allerede en Gang tidligere i Dag. Jeg kan stadig ikke fatte denne Opfattelse — det er maaske min Fejl. Det, der foreligger for Rigsdagen, er jo en uvildig Institutions Forslag, og jeg kan stadig ikke forstaa, hvorfor Rigsdagen ikke skulde være i Stand til at skønne derover, ligesaa godt som over Hundreder af andre dybt indgribende Ting, som Rigsdagen beskæftiger sig med. Jeg maa altsaa som sagt anbefale, at man forkaster de stillede Ændringsforslag.

Ordføreren for det lille Parti, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, der talte sidst, og som, saa vidt jeg forstaaer, er Ordfører for et nyt kommunistisk Parti ... (Aksel Larsen: Vor Herre bevares!) — ja,